

COSES de la VIDA

LA UE ENTRE
LES ZONES
MÉS POBLADES
DEL MÓN

1r XINA

2n ÍNDIA

EN MILIONS

ESTIMACIONS
DEL JULIOL DEL 2009

Font: CIA / Eurostat

L'EFECTE DE LA NATALITAT I LA IMMIGRACIÓ

La UE arriba a la cota dels 500 milions d'habitants

Espanya és el país que ha contribuït en més propció a l'augment demogràfic

JUAN RUIZ SIERRA
MADRID

A finals de l'any passat, amb Islàndia ja irreversiblement immersa en el procés de degeneració econòmica que ara l'ha portat a les portes comunitàries, l'Europa dels 27 va arribar als 500 milions d'habitants. O gairebé. La xifra, a data 1 de gener del 2009, és de 499,8 milions de persones vivint dins de les seves fronteres, un guarisme que després de passar per l'arrodoniment té un important impacte simbòlic i, d'acord amb les dades ofertes ahir per Eurostat —l'oficina d'estadística comunitària—, en bona part es deu a l'augment en el nombre de naixements sumat a l'arribada d'immigrants. Si fos un país, que no ho és, la Unió Europea se situaria en termes demogràfics en el tercer lloc mundial, només per darrere de la Xina i l'Índia, que ja superen els mil milions. Sen-

se comptar amb Islàndia, que d'aquí poc, en principi, hi entrarà amb els seus escassos 313.000 habitants.

El llindar dels 500 milions s'ha assolit d'aquesta manera: quan va acabar el 2007, dins de les fronteres comunitàries hi havia 497,7 milions d'habitants; un any després, la població va créixer 2,1 milions gràcies a una immigració neta de 1,5 milions de persones a la qual s'ha de sumar 5,42 milions de naixements i restar 4,83 milions de morts. L'Eurostat, en el seu informe, dibuixa el següent quadre demogràfic de la UE: «La situació el 2008 suposa una continuació de la tendència a l'alça que ja es va començar a donar el 2004, a causa tant d'un augment moderat de la taxa de natalitat com d'una taxa de mortalitat que s'ha mantingut relativament estable, mentre que la taxa d'immigració neta durant el mateix període s'ha situat a un nivell anual d'entre 1,5 i 2 milions». És a dir: més parts, els mateixos decessos i arribada més o menys constant de població forana, igual a 500 milions de persones.

ALÇA DELS NAIXEMENTS // El factor determinant, el més nou a ull dels experts de l'Eurostat, per tant, és l'augment de la taxa de natalitat (una dada positiva tenint en compte l'envelliment de la població europea): el 2000 va ser de 10,6 per cada 1.000 habitants, el 2007 —quan ja s'hi havien incorporat la República Txeca, Xipre, Eslovàquia, Eslovènia, Estònia, Hongria, Letònia, Lituània, Malta, Polònia, Romania i Bulgària— també va ser de 10,6, un indicador que el 2008, en canvi, va pujar fins al 10,9. Part d'aquests naixements es deuen a la població que ve de països extracomunitaris, que acostuma a tenir més fills, però el flux migratori a tot Europa ha disminuït durant aquests últims dos anys, entre altres factors a causa de la crisi econòmica: entre el 2007 i el 2008 la

ELS MÉS POBLATS

- MÉS DE 40 MILIONS D'HABITANTS
- DE 10 A 40 MILIONS D'HABITANTS

ELS MENYS POBLATS DE LA UE

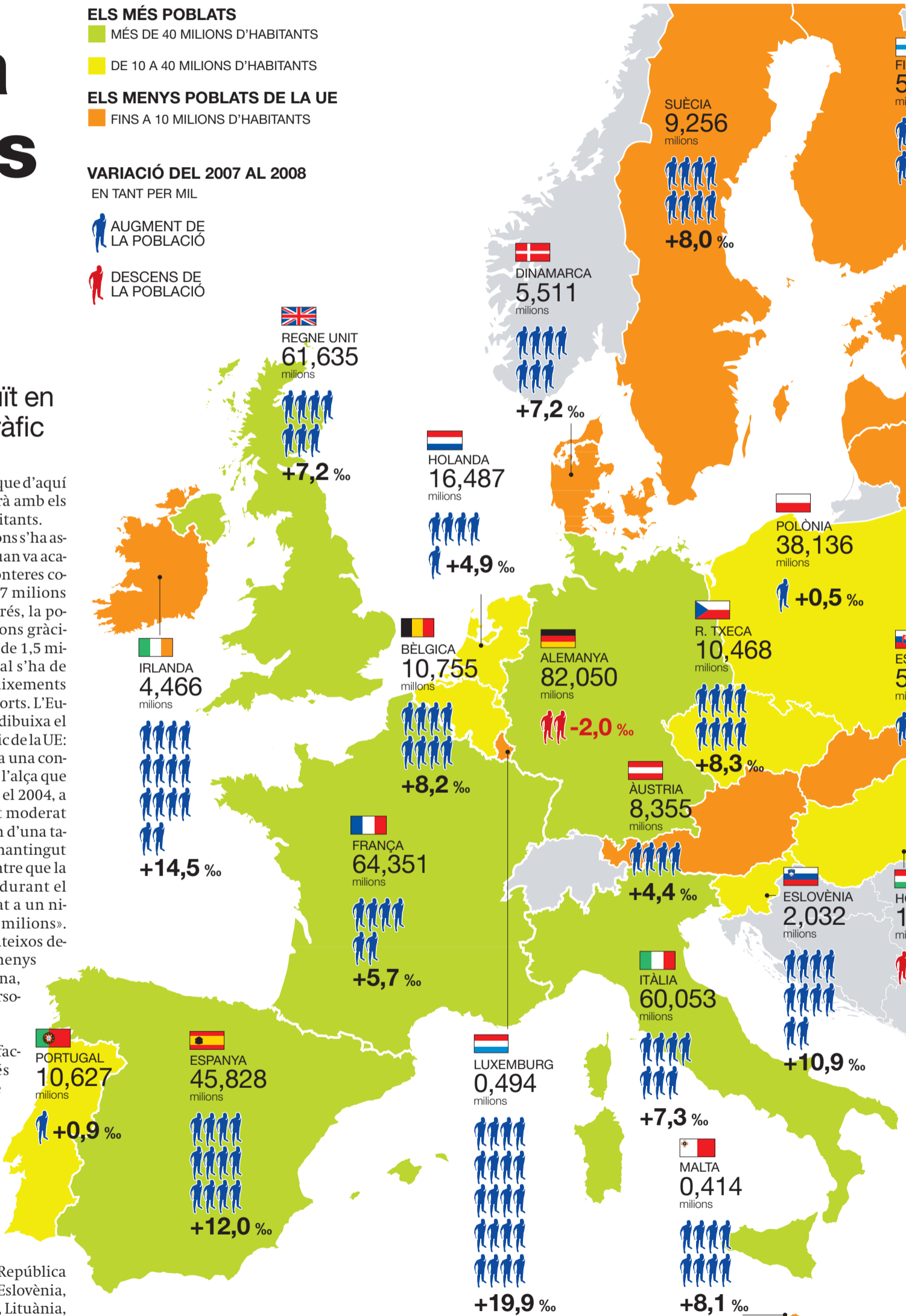
- FINS A 10 MILIONS D'HABITANTS

VARIACIÓ DEL 2007 AL 2008

EN TANT PER MIL

AUGMENT DE LA POBLACIÓ

DESCENS DE LA POBLACIÓ

taxa d'immigració neta va passar de 4,2 a 3,1 per cada 1.000 habitants.

Aquesta tendència s'ha repetit al llarg de la UE, des d'Alemanya fins a Espanya. Mentre que en el primer país l'índex de nous forans va baixar en els dos cursos de 0,5 a 0, en el segon va descendir de 15,6 a 9,1. I aquí s'acaben les similituds. Espanyols i

teutons no han pogut tenir una conducta demogràfica més diferent. Els primers són, amb bastanta diferència, els que més han contribuït a l'augment total d'habitants, i els segons, els que més han impedit que aquest fos encara més gran.

Un 25,5% d'aquests 2,1 milions de persones més que han permès

que l'Europa dels 27 arribi ja als 500 milions d'habitants es deuen a Espanya. Durant el 2008, el nostre país va passar a albergar 545.000 persones més, fins a arribar als gairebé 46 milions (45.828.000, en rigor) amb els quals compta ara. Va ser així: hi va haver 519.000 naixements (cosa que suposa un índex de nata-

La població de Catalunya ha crescut el 9,8% l'últim lustre

► Catalunya, amb 7,3 milions d'habitants el 2008, ocupa el sisè lloc en el rànquing d'autonomies amb un increment més gran de població, segons les dades de l'anuari de La Caixa. En total, la població catalana va créixer el 9,8% entre el 2003 i el 2008 (0,6 milions de persones). Al seu davant hi ha les Illes Balears (que va experimentar un increment del 13,2%), Castella-la Manxa i el País Valencià (totes dues van créixer el 12,5%), Múrcia (12,4%) i la Rioja (10,5%).

► Per províncies, se situa al capdavant Guadalajara (va créixer el 28%) i a la cua Ourense, amb un descens de l'1,8%. Destaca, a més, el cas de Rivas-Vaciamadrid, a la perifèria de la capital, amb un creixement del 63,5%.

3r UNIÓ EUROPEA 4t EUA 5è INDONÈSIA 6è BRASIL 7è PAKISTAN 8è BANGLA DESH 9è NIGÈRIA 10è RÚSSIA

499,8

307,2

240,3

198,7

176,2

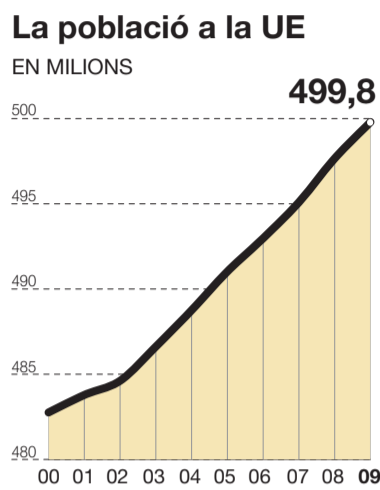
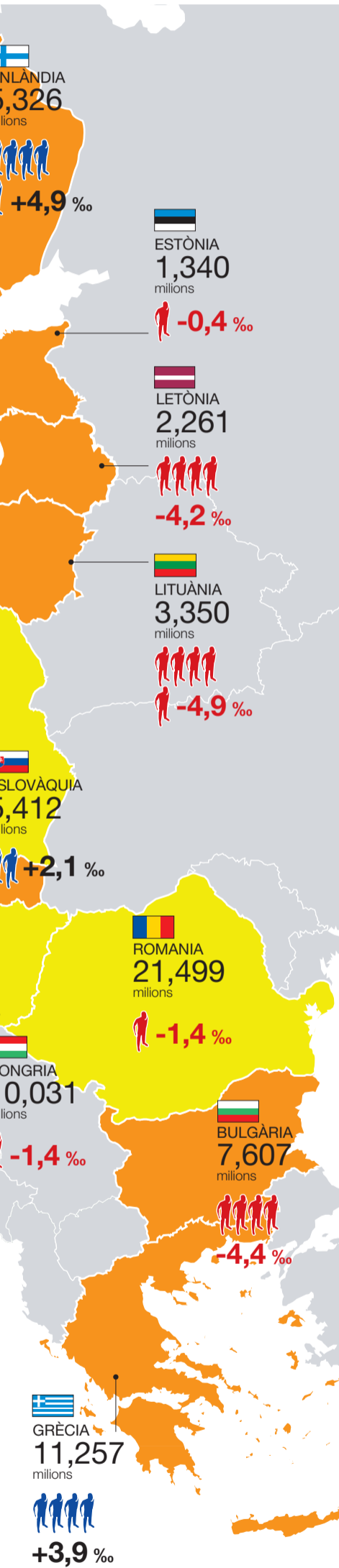
156,0

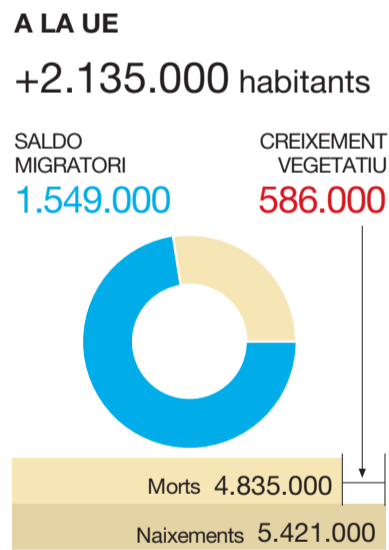
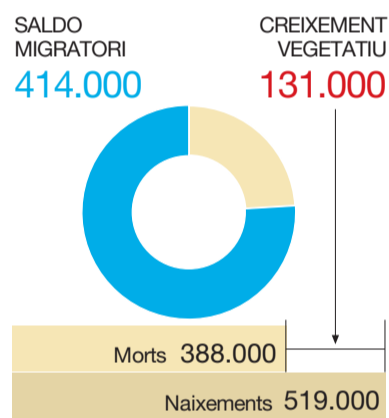
149,2

140,0

Com ha variat la població el 2008
A ESPANYA
+545.000 habitants

PROJECCIÓ MUNDIAL ELABORADA PEL CENS DELS EUA

La gent gran superarà els nens d'aquí 10 anys

► Els més grans de 65 seran més que els menors de 5 a tot el món per primer cop

► Un de cada quatre europeus haurà superat l'any 2040 l'edat de jubilació

J. R. S. MADRID

Cada mes hi ha 870.000 noves persones de més de 65 anys d'edat a tot el món. Gràcies a l'impacte dels alts nivells de fertilitat que es van donar després de la segona guerra mundial i, per sobre de tot, als avanços en la sanitat, el 2040 la gent gran suposarà el 14% de la població mundial, davant del 7% que representen ara. Passaran de ser 506 milions a 1.300 milions, però molt abans, d'aquí una dècada, segons un exhaustiu i recent informe de l'oficina del cens dels Estats Units, es produirà al planeta un fenomen demogràfic que no s'havia donat fins ara: els més grans de 65 anys superaran en nombre els menors de 5.

EFFECTES POSITIVS I NEGATIVS // La dada permet interpretacions de diferent tipus. Per una banda, la població mundial viu ara més temps i amb més bona salut —a Espanya, per exemple, l'esperança de vida va passar entre el 1900 i el 2008 de 33,9 a 76,6 anys per als homes i de 35,7 a 83,5 per a les dones—, i aquest és un dels èxits més importants del segle passat. Per l'altra, el sorpasso dels avis als nens comportarà enormes dificultats, des de com cuidar les persones grans que viuen soles a com pagar a un nombre sense precedents de pensionistes. Aquest és l'enfocament escollit per l'informe *An Aging World: 2008* (Un món envellit: 2008), que desprèn un to general inequívocament fatalista. En el seu setè treball a escala mundial, el cens nord-americà, que va començar a recopilar dades de tot el planeta el 1987, adverteix governs i organismes internacionals dels desafiaments als quals hauran de fer front en els serveis socials o les noves estructures familiars.

Europa, amb diferència, és el continent més envellit: aquí hi ha 23 dels 25 primers països en termes de senectut. Aquest lideratge, per bé o per mal, continuarà: el 2040, assegura el document, més d'un de cada quatre europeus tindrà com

► Assistents a un homenatge a la vellesa al Palau Sant Jordi, el 2008.

centenaris

UN CLUB MÉS I MÉS POBLAT

► El nombre de persones de 100 o més anys d'edat a tot el món arribarà als sis milions a mitjans d'aquest segle. El club dels centenaris estava format cap al 1950 per uns quants milers, però el 2008, segons les últimes dades de l'oficina del cens nord-americà, ja n'hi havia 340.000 al planeta, amb el Japó i els Estats Units com a països amb més nombre d'integrants. D'aquí al 2050 les taxes d'aquest grup creixeran al voltant de 20 vegades més que les de la població total.

a mínim 65 anys, i un de cada set en tindrà 75 o més. Espanya, on el 17,9% de la població té més de 65 anys, ocupa el sisè lloc a la taula, només al darrere del Japó (21,6%), Itàlia (20%), Alemanya (20%), Grècia (19,1%) i Suècia (18,3%). En termes absoluts, la seva posició és la número 13, amb 7,3 milions de persones grans.

ELS PAÏSOS POBRES // No obstant, l'envelliment demogràfic no és patrimoni exclusiu dels països rics. Una de les troballes més rellevants de l'informe és que aquest fenomen també s'està donant en els països pobres. Entre el gener i el juliol del 2008, més del 80% de l'augment de la població pertanyia a zones subdesenvolupades. El 2040, el món pobre albergarà més de mil milions de persones amb edats superiors als 65 anys. La quantitat suposa el 76% del total al món. ≡

litat de 11,4 el 2008, davant de l'11 del 2007), 388.000 morts i una taxa d'immigració neta de 414.000.

RETROCÉS A ALEMANYA // El Regne Unit (amb 441.000 habitants més), Itàlia (434.000 més) i França (368.000 més) se situen darrere d'Espanya. Alemanya, amb una població actual d'una

mica més de 82 milions, per contra, tenia l'1 de gener del 2009 aproximadament 168.000 habitants menys que en la mateixa data del 2008: la quantitat de naixements va ser inferior a la de defuncions i la seva taxa d'immigració neta va ser exactament igual a zero. ≡